

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Johannes Ewalds samlede skrifter

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 366. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353510648800.pdf> (tilgået 23. juli 2024)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

TIL MARIE HUULEGAARD.

Hjertelskte Moder!

Vers fordre De af mig min sødeste - og jeg skulde være nødt til at undskylde mig? - Det falder mig bittre end Bukke-Blade og Quassia - thi ligesaavist som det er, at en Poët intet andet har at give bort, end Vers; saa vist er det, at han usigelig gjerne giver dem, og at ham skeer den største Tjenneste af Verden, naar de blive begjerte af ham - Og nu, naar det er Dem, min søde Mama, Dem paa Deres Syge-Seng som begjærer en Prøve af min Kunst, til Tids-Fordriv; nu kunde jeg ved min digteriske Ære kaste Apollo og alle Muserne i Peblinge-Søen, fordi de ikke strax paa min Anfordring fylde min Sjæl med den raskeste Sang som nogentid er sunget i en dansk Harpe - Og dog er de Stakkler temmelig undskyldte - De frygte de afskye Patienter og Apothekere, og jeg vilde forbinde mig til at fordrive det heele Chor, saagot med en Portion Antimonium og Gummi Gvajac. som Engelen forstum fordrævede Asmodæus med Leveren af en Fisk - Sygdom og Næringsorg er overalt de bitterste Fiender af Poësen - og de plage mig afvexslende - undertiden begge paa engang - Hvad skal jeg gjøre? -

Opfordrer jeg min Sangerinde,
At tænde Flammer i min Sjæl -
Strax spørger hun til mine Vinde;
Og om jeg kan fordøye Vel -
Berører jeg de gyldne Strænge,
Og vil jeg tvinge dem til Sang;
Da er et evigt Penge, Penge,
Fra først til sidst der Jammer-Klang -

Det var nu engang extemporeert - men det holder ikke Stik - Saa er det og en Omstændighed, at det lidet som Sygdom levner mig af Esprit, det er satt i Pant hos mine Patroner, og for nærværende 367 Tid hos Theatret - Man kræver mig fra alle Sider for min nye Opera - man troer at jeg er efterladen - og man lader sig ikke afspise med det, som dog virkelig er sandt, at jeg maae stjæle min Tid, og at jeg undertiden i en heel Dag kun kan finde en halv Time, og undertiden ikke et Øyeblik hvori jeg kunde arbeide med Held - det er at sige saaledes, at jeg kan være mit Arbeide bekjendt - Hvad skal jeg da gjøre? Arme, arme Jyrger! -

Det er til Dunsers Borg, den slagne Lande-Vey -

Din Sang er skurrende, og - tie kan Du ey -

Før havde jeg det baragruiniske Indfald, at jeg vilde besynge vor Situation i en Kjæmpe-Viise - og jeg begyndte, som følger -

Frue Mary, hun ligger paa bløden Seng,
Saa stadselig.
Hun tænkte sig paa sin syge Dreng -
Hvor gaaer det dig? -
Saa sørgelig klinger den gyldne Harpe -
Frue Mary hun ringer paa Tærnen blaae -
Klingelingeling -
Vær snar Grete lille, lad Rokken staae! -
Kilt dig op og spring. -
Saa sørgelig klinger den gyldne Harpe -

Men saameget til en Prøve - Kan saadant skaffe Dem min søde Mama, et muntert Øyeblik, da skal jeg vist agte det for min første Pligt, at føre det ud, eller at skrive noget i en anden Gout, saasart jeg kan - Men om man i dette Øyeblik lagde min Hjerne under en Salvat-Presse, saa er jeg vis paa at der ikke kom et ærligt Vers ud af den - For nærværende Tid, vil jeg følgelig kun i simpel men inderlig velmeent Prosa legge til, at det usigelig glæder mig, at De er i Bedring, og at jeg af Hjertet beder Gud at De snart maae blive reent frisk - Jeg haaber vist at see Dem min Geburtsdag- Derfor frisk Mod, min søde Mama; det er det halve 368 Helbred - Næst min kjærligste Hilsen til Herr og Frue Nicolaysen, og Herr Huulewad, veed jeg intet videre, end at jeg til Døden med den sandeste Ære-Frygt og Kjerlighed, er, min Hjertelskte Moder, Deres

underdanigste Tjenner

og lydigste Søn

Johannes Ewald.

D 6te Novbr 1778.

A Madame Mad: la Veuve du feu Huulegaard a/ ses mains cheries